

27

10/к. 9, 8/9
23.09.1997

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

№ 898
22.09 1997 г.

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Г.Н. Д. Гочев
23.11.97г.

СТАНОВИЩЕ

от Висшия съдебен съвет
по к. д. N 8 от 1997 година

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Висшият съдебен съвет (ВСС) в заседанието си на 10 септември 1997 г. прие следното становище по к. д. N 8 от 1997 г., образувано по искане на 52-ма народни представители за тълкуване на чл. 65, ал. 2 от Конституцията на Република България:

I. По допустимостта на искането:

С определението си от 31 юли 1997 г. по к. д. N 8 от 1997 г. Конституционният съд е постановил, че искането за тълкуване на чл. 65, ал. 2 от Конституцията и поставените в тази връзка два конкретни въпроса е допустимо.

В съответствие с чл. 25, ал. 2 от ПОДКС считаме, че вторият от поставените с искането въпроси няма никаква връзка с чл. 65, ал. 2 от

Конституцията, защото касае проблеми, възникващи след прекратяване пълномощията на народния представител.

Съображенията ни са същите като изложените в решение N 5 от 6 април 1993 г. по к. д. N 6 от 1993 г., които си позволяваме да цитираме: „От буквалния текст на разпоредбата (чл. 65, ал. 2 от Конституцията) се вижда, че нейни адресати са само **кандидати за народни представители**, които заемат държавна служба, а не избрани вече народни представители, които са встъпили в изпълнение на задълженията си. За последните се отнася чл. 68, ал. 1. Спазването на изискването на чл. 65, ал. 2 има за цел да осигури равенство в изборната кампания на кандидатите за народни представители. Това изискване не може да се отнася за лицата, които вече са народни представители.“ Респективно същият единствен извод може да се направи и за проблемите, възникващи след прекратяване пълномощията на народния представител.

II. По същество:

От изложеното в искането на групата депутати е видно, че се смесват различни хипотези, уреждащи и в Конституцията - чл. 65, ал. 2 и чл. 68, ал. 1, и в други нормативни актове - чл. 49 от ЗИНПОСК и чл. 97 от ПОДНС, статута на кандидат за народен представител, от една страна, и от друга - вече избран народен представител.

Тъй като не е спорно, че искането и определението за допускане на КС касаят само чл. 65, ал. 2 от Конституцията, т.е. само кандидатите за народни представители, считаме, че поставеният въпрос е уреден от законодателя в чл. 47, ал. 1 и 2 от ЗИНПОСК, чието тълкуване споделяме.

Разбира се, не може да има двузначно тълкуване на хипотезите, касаещи трудовите правоотношения на кандидатите и на самите депутати, уредени в чл. 65, ал. 2 и чл. 68, ал. 1 от Конституцията. Явно е, че в единия случай става въпрос за временно преустановяване изпълнението на трудовоправни задължения, а в другия - чл. 68, ал. 1, на

забрана за народните представители да изпълняват друга държавна служба, или както е посочено в решения на Конституционния съд (напр. N 4 и 5 от 1993 г.) - на несъвместимост по смисъла на чл. 72, ал. 1, т. 3 от Конституцията.

Отделен въпрос е, извън предмета на делото, дали народният представител има право и при какви условия да бъде възстановен на заеманата от него длъжност преди избирането му за депутат. Това нормативно е уредено в чл. 49, ал. 3 и 4 от ЗИНПОСК и в чл. 132, ал. 2 от ЗСВ.

С уважение,

**ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОЩ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ:**

